

PROP DE VOSALTRES

Assemblea diocesana de Càritas

Fa uns dies vaig tenir el privilegi d'assistir, i de presidir, l'Assemblea de Càritas que la nostra diòcesi organitza cada tres anys. Hi van assistir voluntaris, treballadors, responsables, tècnics i simpatitzants d'aquesta organització caritativa de l'Església catòlica.

No vull fer una crònica del que va succeir en aquesta reunió del passat mes de novembre. Independentment del relat dels projectes i realitzacions que han culminat i de les obres ben fetes en el servei als altres, em sembla més important encara ressaltar l'actitud, plena d'alegria, dels assistents. Mirant les cares dels presents, tant joves com d'altres carregats d'anys de servei, s'albirava molta satisfacció i goig per tot el que s'ha fet, tant a les parròquies com en les oficines centrals de Càritas, i em preguntava perquè tanta gent es mostra satisfeta i plena de felicitat pel sol fet de fer el bé als germans i servir als que més ho necessiten.

És cert que l'ésser humà és capaç de portar a terme tant el més noble com el més abominable. Pot elevar-se fins al cel o caure en els abismes més foscos. Pot aparèixer com un perfecte egoista o, per contra, manifestar una il·limitada solidaritat i caritat amb el proïsme. Podríem posar multitud d'exemples: persones que abusen dels refugiats i també persones que lliuren la seva vida per recollir i salvar els que arriben en pasteres; persones que s'organitzen en màfies per a la tracta d'éssers humans i també persones que acullen i acompanyen tractant a tothom com a germans; persones que violen-

ten i exploten els nens i també persones que mostren una infinita dedicació a la seva educació i creixement; persones que cobren per tot, fins i tot als més pobres i també persones que mostren un il·limitat altruisme i una generositat cap als altres; persones que esclavitzen i també persones que alliberen donant ple sentit a la dignitat humana.

És la cara i la creu de la mateixa moneda que utilitza l'ésser humà en gran quantitat d'ocasions. Els cristians, seguint els passos de Jesús, ens esforcem cada dia a reduir els aspectes

negatius que nien en el cor humà i a potenciar la bellesa i la grandesa de la caritat. És la caritat la que dignifica al gènere humà i el transforma en garantia i base de fraternitat.

I aquesta era la línia d'actuació i l'esperit que es respirava a l'Assemblea. És una aportació immensa que realitzen a la societat les persones i grups de Càritas. Sense falses presumptions ni elogis desmesurats que no entren en la dinàmica de l'Evangeli, em sento obligat a demanar un reconeixement exprés a tan bona i necessària actuació. També cal que agraeixi en nom de tots, tants actes de servei i dedicació al proïsme.

Acabo aquesta breu reflexió sol·licitant més col·laboració a més gent. És important estendre la xarxa de generositat i entrega en aquests moments. I sempre. Val la pena apostar per l'augment del nombre de persones dedicades als altres. Recordeu que en el Pla Pastoral per a aquest trienni ens proposàvem com a objectiu que cada cristià examínés la seva vida i augmentés el seu compromís d'atenció al proïsme; al mateix temps que aquesta mateixa actuació fes possible que altres persones, seguint el seu exemple, se sumessin a la col·laboració que els demanen.

Gràcies per la vostra alegria i dedicació. Que el Senyor premii tots els vostres afanys i projectes en favor dels més necessitats de la nostra societat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Nomenaments del mes de novembre

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, ha nomenat a Mn. Josep Solé i Sans nou vicari parroquial de la Unitat Pastoral formada per les parròquies Verge dels Pobres i Santíssim Salvador de Lleida.

A més, el nostre Prelat ha destinat set animadors de comunitat a diferents parròquies de la diòcesi.

També ha nomenat a Jesús Rodríguez, prior de la Congregació de la Puríssima Sang, a Antoni Artés, viceprior primer de la Congregació de la Puríssima Sang, i a Josep Bonet, viceprior segon de la Congregació de la Puríssima Sang.

MISSIONERS DE LLEIDA

«Per què vas sortir de la teva terra» (II)

Tot i que m'agrada molt la nostra terra i la nostra ciutat, marxar a fora significa coses ben diferents, és un repte nou.

Alguns companys em pregunten perquè marxar si a Lleida també podem ajudar a la gent... Quan arriben aquí persones de fora, són elles que s'adapten a la nostra cultura. En canvi, quan som nosaltres els qui anem allà, tenim l'oportunitat de veure coses ben diferents, d'aprendre de les seves cultures i de les seves tradicions.

El motiu pel qual he sortit de casa, de la meva terra, és perquè a la meva edat m'estic plantejant moltes coses. Crec que és una mostra de la meva fe donar-me als altres. Encara que he fet altres voluntariats, sortir del meu lloc habitual, de la meva zona de confort, era un pas més seriós. Per això vaig decidir anar a Bolívia, i crec que anar-hi m'ha canviat.

Ha estat una experiència important que m'ha ensenyat molt. La meva idea era que anàvem allà a ensenyar-los coses, però la veritat és que han estat ells qui ens han ensenyat molt a nosaltres.

Us recomano molt viure aquesta experiència.

Apunteu-vos-hi!

Anna M. Jové
Anna H. Sabaté

Trasllat de la Delegació de Missions

La Delegació de Missions del Bisbat de Lleida s'ha traslladat al Palau Episcopal. Des del passat dimarts 1 de novembre ha deixat la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana per traslladar-se al despatx 2 de la planta baixa d'aquest edifici diocesà.

Des d'aquí continuarà vetllant per difondre la tasca dels missioners de la nostra diòcesi.

Podeu posar-vos en contacte amb la Delegació a través del correu electrònic: delegaciomissions@gmail.com - web: <http://missionslleida.blogspot.com.es>.

IX Jornades interdiocesanes de Catequesi a Caldes de Montbui

Els dies 11, 12 i 13 de novembre es van celebrar a Caldes de Montbui (Diòcesi de Terrassa) les IX Jornades interdiocesanes de Formació de Catequistes que organitza anualment el SIC.

Hi van participar gairebé tres-cents catequistes de totes les diòcesis de l'àmbit catalano-balear. Les activitats formatives es van desenvolupar en diversos espais de la vila, especialment l'església parroquial de Santa Maria, l'Escola Pia i la Casa d'Espiritualitat.

«L'Evangelí, de generació en generació» era el títol que va emmarcar

aquestes jornades. Mons. Taltavull en féu la ponència de presentació, inspirant-se en diversos textos de l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*. Dissabte, es va treballar en diversos cursos conduïts per un ampli professorat i amb una alta participació de catequistes. Diumenge, el P. Gaspar Borda, delegat de Família del bisbat de Terrassa, va fer una conferència sobre el capítol setè de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*.

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí l'Eucaristia dominical a l'església parroquial de Santa Maria de

Caldes en la qual va agrair el servei insubstituïble que fan els catequistes en totes les diòcesis i els instà a mantenir-se fidels en el seu servei i en la seva formació.

Lleidatans a la trobada de voluntaris de les Filles de Jesús a Madrid

El passat 5 de novembre va tenir lloc una trobada a Madrid de voluntaris de les Filles de Jesús que durant l'any 2016 hem viatjat a República Dominicana i a Bolívia.

Hem compartit què esperàvem, què vam fer, quina va ser la nostra experiència i com està sent la nostra

tornada a la quotidianitat. Difícil d'explicar amb paraules. Tots emocionats

per haver tingut l'oportunitat de viure aquest «bonic regal».

A la trobada hi ha assistit també la lleidatana Esther Sanz, júniora de les Filles de Jesús.

Us animem a viure una experiència de voluntariat (a les nostres terres o a indrets més llunyans). Rebem molt més del poc que donem.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Avui reflexionem sobre aquesta paraula de Jesús: «Era foraster i em vau acollir, anava despullat i em vau vestir» (Mt 25,35-36).

En els nostres temps és actual com mai l'obra que fa referència als forasters. Les emigracions no són un fenomen nou, sinó que formen part de la història de la humanitat.

La Bíblia ens ofereix molts exemples concrets d'emigració.

Avui, el context de crisi econòmica lamentablement afavoreix l'aparició d'actituds tancades i de manca d'acolliment. En algunes parts del món

Acollir el foraster i vestir el despullat

sorgeixen murs i barreres. Sembla a vegades que l'obra silenciosa de molts homes i dones que estan fent tot el possible per ajudar i assistir els refugiats i emigrants es vegi enfosquida pel soroll d'altres que expressen un egoisme instintiu. L'única via de solució és la de la solidaritat.

El compromís dels cristians en aquest camp és urgent tant avui com en el passat. També avui necessitem aquests testimonis perquè la misericòrdia pugui arribar a tots aquells que viuen amb necessitats. És un compromís que ens implica a tots.

I l'altra cosa és vestir el qui va despullat: què vol dir sinó restituir

la dignitat a qui l'ha perduda? Certament donar roba al qui no en té; però pensem també en les dones víctimes del tràfic tirades pels carrers, o en les altres moltes maneres d'usar el cos humà com una mercaderia, fins i tot el de menors d'edat. I així, també, no tenir una feina, una casa, un sou just és una forma de nuesa, o ser discriminats per la raça, o per la fe, tot són formes de «nuesa», davant les quals com a cristians som cridats a estar atents, vigilants i a punt per actuar.

(Dimecres, 26 d'octubre de 2016.)

Josep Solé, ordenat prevere

«Ja sóc capellà, com Déu volia des d'abans del meu naixement». Amb aquesta frase el nou prevere Josep Solé va començar la seva intervenció a la cerimònia d'ordenació, celebrada el passat 13 de novembre a la Catedral de Lleida.

El temple es va omplir per acollir l'ordenació sacerdotal de Josep Solé, coincidint amb la celebració conclusiva del Jubileu de la Misericòrdia.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va ordenar per primera vegada en el seu magisteri a un fill de la diòcesi. Uns vuitanta sacerdots van acompanyar el nou prevere en una Catedral amb més de 450 fidels. A la seva homilia, el Bisbe de Lleida va recordar al nou prevere que la seva primera feina «és portar l'Evangeli de Jesús al Poble de Déu». A més, va demanar al nou sacerdot que sigui «un autèntic testimoni de Jesús, com a pastor». El bisbe Salvador també va donar gràcies per aquest Any Jubilar de la Misericòrdia. Després de la celebració, el

nou prevere va pronunciar unes paraules en agraïment pel do rebut. També va tenir paraules d'agraïment per al bisbe Salvador, així com per al bisbe emèrit de Lleida, Joan Piris, «per la confiança, la seva estima i el seu afecte». A continuació, va donar les gràcies als sacerdots de la diòcesi «perquè des de fa molts anys m'he sentit acollit».

Jubileu al centre penitenciari Ponent

Es dies 5 i 6 de novembre, amb motiu de l'Any Jubilar de la Misericòrdia, a la presó Ponent de Lleida es va celebrar el Jubileu del Pres. Dissabte a la tarda va ser el torn d'una taula rodona en la qual, sota el títol «abraçades en i per la misericòrdia de Déu», interns, internes, voluntaris i funcionaris van exposar la seva experiència viscuda de la Misericòrdia de Déu. L'acte va comptar amb la participació d'uns trenta interns i internes. La Benedicció de la Porta Santa de la Misericòrdia, a la mateixa presó de Ponent, es va dur a terme diumenge, amb la participació del bisbe Salvador, sacerdots, voluntaris, directius del centre, funcionaris i persones de l'àmbit eclesial. El pas per la Porta Santa va significar un moment de gràcia i benedicció.

P. Cheo

Conveni d'ús de l'Església de la Sang

La Congregació de la Puríssima Sang de Lleida i la Comunitat Ucraïnesa Catòlica de Lleida van firmar, el passat 13 de novembre, un conveni en referència a l'ús dels locals d'aquesta congregació a l'Església de la Sang.

La Congregació de la Puríssima Sang cedeix l'ús dels locals de l'edifici, ubicat al carrer Sant Antoni, perquè la Comunitat Ucraïnesa Catòlica pugui celebrar la missa els diumenges a la tarda, així com altres reunions.

El conveni tindrà una vigència d'un any que es podrà anar prorrogant anualment, sempre que les dues parts hi estiguin d'acord.

REFLEXIONS

El bon samarità

La paràbola del bon samarità (Lc 10,25-37), com tants altres textos bíblics, forma part del nostre bagatge cultural. En la nostra llengua l'expressió «ser un bon samarità» s'aplica a la persona disposada a donar un cop de mà a qui està necessitat d'ajuda urgent. Ara bé, fer-se proïsme no és una cosa que sorgeix de forma espontània. Requereix una disposició interior i un entrenament que podríem anomenar espiritual. A la paràbola són tres (en la vida real solen ser molts) els que passen al costat del malferit, però només el samarità se'n compadeix. La seva compassió el porta a aturar-se i a fer-se proïsme del moribund. Dels tres vianants és l'únic que estava preparat per donar aquest pas.

En el relat de Lluc tot comença arran d'una pregunta malintencionada. Un mestre de la Llei pregunta a Jesús qui és el seu proïsme segons l'ensenyament continguda en la Torà, al que aquest respon: «el proïsme ets tu mateix cada vegada que et fas proïsme d'una persona que et necessita». Dit d'una altra manera, les persones necessitades són les que t'ofereixen la possibilitat d'estimar. Saber qui són aquests altres no té importància. El que en realitat importa és prendre consciència que jo sóc el proïsme de qualsevol persona necessitada que Déu posa en el meu camí.

Dra. Núria Caldach-Benages

AGENDA

- Diumenge, 11 de desembre:**
 —A les 12 h, Eucaristia i benedicció dels «Jesusets», a la Catedral.
- Dijous, 15 de desembre:**
 —A les 19.30 h, conferència «Comunicar la celebració», a càrrec de Josep M. Carbonell, a l'IREL.
- Dissabte, 17 de desembre:**
 —A les 18.30 h, Segona marxa de la Llum de la Pau, a la Plaça Ricard Vinyes.
 —A les 20.15 h, cloenda de la marxa a la parròquia de Sant Pau.
- Diumenge, 18 de desembre:**
 —A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 12. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).
- 13. ■ Dimarts** [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14. □ Dimecres** [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. Sant

Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jo 5,33-36]. □ A Urgell: sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Trepmp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; sta. Albina, vg. i mr.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Marta, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús.

18. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.; sant Moisès, mr.

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Testimonis de Crist perquè tothom cregui en Crist

La terra eixuta i el desert estan de festa: l'estepa floreix: amb llenguatge figurat el profeta anuncia el retorn dels desterrats. Tornaran els que el Senyor ha rescatat.

Quan la glòria del Senyor que ens ve a salvar coincideix amb fidels que enrobusteixen mans cansades i afermen genolls vacil·lants, llavors es compleix l'oracle profètic: es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran. Perquè la paternitat de Déu busca també la col·laboració creixent dels seus fills.

«Qui et va crear sense tu, no et salvarà sense tu.»

«Tingueu paciència» exhorta sant Jaume. La paciència cristiana no és virtut passiva pròpia de qui no pot fer res per allò que desitja sinó virtut dinàmica imitant el pagès que espera els fruits de la terra treballant.

L'esperança de l'Advent no pot ser il·lusió evasiva, sinó compromís a favor d'allò mateix que en definitiva esperem de Déu.

El model bíblic de paciència és Job, el creient que en tot moment persevera fidel a Déu en la riquesa i la pobresa, en la salut i la malaltia.

Després de Maria Immaculada, l'altra figura humana destacada a l'Advent és Joan: home enviat de Déu com a testimoni, a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom cregués en Crist, que és la Llum (Jn 1,7).

Ara Joan, que era a la presó, envia els seus deixebles per preguntar a Jesús: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?»

Tant si el Baptista manté dubtes sobre la condició messiànica de Jesús, com si envia els seus deixebles perquè facin l'experiència del «Veni i ho veureu» que van gaudir dos dels deixebles de Joan quan hi anaren i es quedaren amb Ell (Jn 1,39), el cert és que Jesús avala la seva identitat amb fets contrastables: Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els desvalguts senten la Bona Nova.

L'Advent ens crida a no ser canya sacsejada pel vent del corrent de la comoditat sinó a preparar el camí del Senyor amb un estil de vida que de fet porti Bona Nova als desvalguts.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. Senyor, veniu a salvar-nos.

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgirarà els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarión. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.»

Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará. Volverán los recatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alejarán.

▶ Salmo responsorial (145)

R. Ven, Señor, a salvarnos.

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca. No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados.

Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti". Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»